

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2020/1303

2020 m. liepos 14 d.

kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 papildomas kriterijais, į kuriuos ESMA turėtų atsižvelgti, kad nustatyti, ar trečiojoje šalyje įsteigta pagrindinė sandorio šalis yra arba gali tapti sisteminės svarbos Sąjungos arba vienos ar kelių jos valstybių narių finansiniam stabilumui

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų ⁽¹⁾, ypač į jo 25 straipsnio 2a dalies antrą pastraipą,

kadangi:

- (1) vertindama sisteminės rizikos, kurią trečiosios šalies pagrindinė sandorio šalis kelia Sąjungos arba vienos ar kelių jos valstybių narių finansiniam stabilumui, mastą, ESMA turėtų atsižvelgti į įvairius objektyvius kiekybinius ir kokybinius aspektus, kuriais grindžiamas jos sprendimas trečiosios šalies pagrindinę sandorio šalį pripažinti 1 lygio arba 2 lygio pagrindine sandorio šalimi. Ji taip pat turėtų atsižvelgti į visas sąlygas, kuriomis Komisija gali būti priėmusi savo sprendimą dėl lygiavertiškumo. Visų pirma, vertindama trečiosios šalies pagrindinės sandorio šalies rizikos profilį, ESMA turi atsižvelgti į objektyvius ir skaidrius kiekybinius veiklos rodiklius, susijusius su veikla, vertinimo metu vykdoma Sąjungoje įsteigtų tarpuskaitos dalyvių atžvilgiu arba Sąjungos valiutomis išreikštomis priemonėmis. Nors ESMA turi atsižvelgti į pagrindinės sandorio šalies vykdomą veiklą laikydamosi holistinio požiūrio, jos vertinimas turėtų atspindėti riziką, kurią konkreti pagrindinė sandorio šalis galėtų kelti Sąjungos finansiniam stabilumui;
- (2) nustatant kriterijus, į kuriuos ESMA turi atsižvelgti nustatydamas trečiosios šalies pagrindinės sandorio šalies lygį, reikėtų atsižvelgti į sandorių, kurių tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis, pobūdį, įskaitant jų sudėtingumą, rizikos profilį ir vidutinį terminą, taip pat atitinkamų rinkų skaidrumą ir likvidumą ir tai, koku mastu pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos veikla susijusi su priemonėmis, išreikštomis eurai arba kitomis Sąjungos valiutomis. Šiuo atžvilgiu tam tikrų produktų, pavyzdžiui, žemės ūkio produktų, kurių sutartys trečiosiose šalyse įtrauktos į reguliuojamų rinkų prekybos sąrašus bei tose rinkose vykdomos ir kurios yra susijusios su rinkomis, didžiąja dalimi naudojamomis toje trečiojoje šalyje tos šalies ne finansų sandorio šalių, tokių sutarčių pagalba valdančių savo komercinę riziką, specifinės savybės gali kelti nereikšmingą riziką tarpuskaitos nariams ir prekybos vietoms Sąjungoje, nes jos turi mažai sisteminių tarpusavio sąsajų su likusia finansų sistema;
- (3) objektyvūs pagrindinės sandorio šalies veiklos sudėtingumo rodikliai yra šalys, kuriose pagrindinė sandorio šalis veikia, jos teikiamų paslaugų mastas, finansinių priemonių, kurių tarpuskaitą ji atlieka, savybės ir tarpuskaitos apimtis. Todėl, atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 2a dalies a punkte nustatytą kriterijų, ESMA turėtų atsižvelgti į pagrindinės sandorio šalies nuosavybės, veiklos ir organizacinę struktūrą, į pagrindinės sandorio šalies siūlomų tarpuskaitos paslaugų įvairovę, pobūdį ir sudėtingumą, taip pat į tai, kiek tos paslaugos yra svarbios Sąjungoje įsteigtiems tarpuskaitos nariams ir klientams (toliau – tarpuskaitos dalyviai). Nors pagrindinės sandorio šalies sisteminė svarba turėtų būti vertinama holistiškai, ESMA turėtų konkrečiai atsižvelgti į pagrindinės sandorio šalies veiklos, vykdomos Sąjungos valiutomis, dalį, taip pat į pagrindinės sandorio šalies veiklos, kuri susijusi su Sąjungoje įsteigtais tarpuskaitos dalyviais, dalį. Tokiu atveju, kai labiau tikėtina, kad pagrindinė sandorio šalis, kuri gali būti sisteminės svarbos Sąjungai, svarbu, kad siekdama nustatyti, ar kyla pavojus Sąjungos interesams, ESMA įvertintų grupės, kuriai gali priklausyti ta pagrindinė sandorio šalis, struktūrą ir nuosavybę. Be to, taip pat reikėtų įvertinti rinkų, kurias aptarnauja tokia pagrindinė sandorio šalis, gylį, likvidumą ir skaidrumą, kad ESMA galėtų geriau suvokti riziką, kylančią Sąjungoje įsteigtiems tarpuskaitos nariams, jei vyktų išsipareigojimų neįvykdymo valdymo aukcionas;
- (4) pagrindinės sandorio šalies kapitalas ir finansiniai ištekliai, kuriuos išsipareigojo skirti tarpuskaitos dalyviai, taip pat jų pateikto įkaito rūšis ir pobūdis yra esminiai elementai, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant pagrindinės sandorio šalies pajėgumą atlaikyti neigiamus pokyčius. Todėl, atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 2a dalies b punkte nustatytą kriterijų, ESMA turėtų turėti finansinių išteklių, kuriais pagrindinė sandorio šalis gali naudotis išsipareigojimų neįvykdymo arba su išsipareigojimų neįvykdymu nesusijusio įvykio atveju, vaizdą. ESMA taip pat turėtų atsižvelgti į šių išteklių pobūdį: ar jie yra užtikrinti, neužtikrinti, paskirti, nepaskirti, finansuojami ar nefinansuojami, taip pat į pagrindinės sandorio šalies naudojamas priemones, kuriomis

⁽¹⁾ OL L 201, 2012 7 27, p. 1.

užtikrinamas teisinis tikrumas ir pasitikėjimas užtikrinant mokėjimų, kuriuos ji atlieka, vykdymą ir įkaito valdymą. Galiausiai ESMA turėtų apsvarstyti pagrindinių sandorio šalių gaivinimo ir pertvarkymo sistemos buvimą, pobūdį ir poveikį jurisdikcijoje, kurioje veikia paraišką dėl pripažinimo teikianti pagrindinė sandorio šalis. Tokios gaivinimo ir pertvarkymo sistemos turėtų būti vertinamos pagal tarptautiniu mastu sutartas gaires ir pagrindinius požymius. Vertindama atsiskaitymo ir likvidumo riziką, ESMA turėtų atkreipti ypatingą dėmesį į tai, kiek saugios yra tų pagrindinių sandorio šalių, kurios gali būti sisteminės svarbos, turimos likvidumo galimybės, taip pat į likvidumo suvaržymus, susijusius su Sąjungos valiutomis. Nors mokėjimų ir atsiskaitymų saugumas galėtų būti sustiprintas naudojant paskirstytojo registro technologiją ar kitas naujausias technologijas, ESMA turėtų atkreipti dėmesį į papildomą riziką, kurią ji gali kelti pagrindinei sandorio šaliai, visų pirma kibernetinę riziką;

- (5) pagrindinės sandorio šalies nustatytų sąlygų, kad tarpuskaitymo dalyviai galėtų naudotis jos paslaugomis, pobūdis ir tų tarpuskaitymo dalyvių tarpusavio sąsajos turi įtakos tam, kaip pagrindinę sandorio šalį gali paveikti su tais dalyviais susijęs neigiamas įvykis. Todėl, atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 2a dalies c punkte nustatytą kriterijų, ESMA turėtų, kiek įmanoma, nustatyti pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitymo dalyvių tapatybę, visų pirma tais atvejais, kai ta pagrindinė sandorio šalis teikia paslaugas Sąjungoje įsteigtiems tarpuskaitymo dalyviams. ESMA taip pat turėtų nustatyti tarpuskaitymo dalyvių arba tarpuskaitymo dalyvių grupių atitinkamą rinkos dalį arba santykinę svarbą toje pagrindinėje sandorio šalyje. Jei būtina įvertinti poveikį, kuris gali būti daromas tarpuskaitymo narystės struktūrai, ESMA turėtų įvertinti sąlygas ir galimybes, kuriomis pagrindinė sandorio šalis suteikia galimybę naudotis savo tarpuskaitymo paslaugomis. Kalbant apie pagrindinę sandorio šalį, kuri gali būti sisteminė Sąjungos atžvilgiu, ESMA turėtų įvertinti, ar teisiniai ir prudenčiai reikalavimai, kuriuos pagrindinė sandorio šalis nustato savo tarpuskaitymo nariams, yra pakankamai griežti;
- (6) sutrikus pagrindinės sandorio šalies veiklai, tarpuskaitymo dalyviams gali tekti tiesiogiai arba netiesiogiai pasikliauti kitų pagrindinių sandorio šalių teikiamomis panašiomis arba tapačiomis paslaugomis. Todėl, kad įvertintų paraišką dėl pripažinimo teikiančios pagrindinės sandorio šalies santykinę svarbą, ESMA, atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 2a dalies d punkte nustatytą kriterijų, turėtų nustatyti, ar tarpuskaitymo dalyviai kai kurias arba visas tos pagrindinės sandorio šalies teikiamas tarpuskaitymo paslaugas gali pakeisti kitų pagrindinių sandorio šalių teikiamomis paslaugomis, visų pirma tais atvejais, kai tos alternatyvios pagrindinės sandorio šalys yra gavusios leidimą arba pripažintos Sąjungoje. Jei Sąjungoje įsteigti tarpuskaitymo nariai ir klientai tam tikrų produktų, kuriems taikoma tarpuskaitymo prievolė, tarpuskaitymą gali atlikti naudodamiesi tik vienos trečiosios šalies pagrindinės sandorio šalies paslaugomis, tos pagrindinės sandorio šalies sisteminę svarbą ESMA turėtų itin atidžiai apsvarstyti;
- (7) pagrindinės sandorio šalys gali būti įvairiais būdais susijusios su kitomis finansų infrastruktūromis, pavyzdžiui, kitomis pagrindinėmis sandorio šalimis arba centriniams vertybinių popierių depozitoriumais. Šių sąsajų sutrikimas gali neigiamai paveikti tinkamą pagrindinės sandorio šalies veikimą. Todėl, atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 2a dalies e punkte nustatytą kriterijų, ESMA turėtų įvertinti, koku mastu pagrindinė sandorio šalis yra susijusi su kitomis finansų rinkos infrastruktūromis arba finansų įstaigomis taip, kad galėtų daryti poveikį Sąjungos arba vienos ar kelių jos valstybių narių finansiniam stabilumui. Tai darydama ESMA turėtų skirti ypatingą dėmesį sąsajoms ir tarpusavio priklausomybei su Sąjungoje esančiais subjektais. Galiausiai ESMA turėtų nustatyti ir įvertinti pagrindinės sandorio šalies išorės paslaugų teikėjams perduotų paslaugų pobūdį, taip pat riziką, kurią susitarimai dėl jų perdavimo galėtų kelti pagrindinei sandorio šaliai, jei jos būtų kaip nors nutrauktos arba sutrikdytos;
- (8) jei pagal objektyvius kiekybinius rodiklius nustatyta, kad Sąjungoje įsteigtų tarpuskaitymo narių ir klientų pozicija pagrindinės sandorio šalies atžvilgiu yra didelė, ESMA turėtų įvertinti papildomus kiekvieno kriterijaus elementus. Kuo daugiau tų rodiklių pagrindinė sandorio šalis atitinka, tuo didesnė tikimybė, kad ESMA padarys išvadą, jog ta pagrindinė sandorio šalis yra sisteminės svarbos Sąjungos arba vienos ar kelių jos valstybių narių finansiniam stabilumui;
- (9) siekiant užtikrinti kuo spartesnę Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/2099 ⁽²⁾ įgyvendinimą, šis deleguotasis reglamentas turėtų įsigalioti skubos tvarka,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Pagrindinės sandorio šalies veiklos pobūdis, mastas ir sudėtingumas

1. Atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 2a dalies a punkte nustatytą kriterijų, ESMA įvertina šiuos elementus:

a) šalis, kuriose pagrindinė sandorio šalis teikia arba ketina teikti paslaugas;

⁽²⁾ 2019 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2099, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatos dėl leidimų pagrindinėms sandorio šalims suteikimo procedūrų bei jose dalyvaujančių institucijų ir trečiųjų šalių pagrindinių sandorio šalių pripažinimo reikalavimų (OL L 322, 2019 12 12, p. 1).

- b) tai, kokių mastu pagrindinė sandorio šalis teikia ne tik tarpuskaitos paslaugas, bet ir kitas paslaugas;
- c) finansinių priemonių, kurių tarpuskaitą atlieka arba atliks pagrindinė sandorio šalis, rūšį;
- d) tai, ar finansinėms priemonėms, kurių tarpuskaitą atlieka arba atliks pagrindinė sandorio šalis, taikoma tarpuskaitos prievolė pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnį;
- e) vidutinės vertės, su kuriomis susijusių tarpuskaitą per vienus metus atlieka pagrindinė sandorio šalis, šiais lygmenimis:
 - i) pagrindinės sandorio šalies lygmeniu;
 - ii) kiekvieno tarpuskaitos nario, kuris yra Sąjungoje įsteigtas subjektas arba grupei, kuriai Sąjungoje taikoma konsoliduota priežiūra, priklausantis subjektas, lygmeniu;
 - iii) tarpuskaitos narių, kurie įsteigti už Sąjungos ribų arba nepriklauso grupei, kuriai Sąjungoje taikoma konsoliduota priežiūra, kai jie tarpuskaitą atlieka Sąjungoje įsteigtų klientų ir netiesioginių klientų vardu, agreguotu lygmeniu;
- f) tai, ar pagrindinė sandorio šalis atliko savo rizikos profilio vertinimą, remdamasi tarptautiniu mastu sutartais standartais arba kitaip, taip pat taikytą metodiką ir vertinimo rezultatus.

2. Taikydama 1 dalies e punktą ESMA atskirai įvertina šias vertes:

- a) vertybinių popierių sandorių (įskaitant vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/2365 ^(*)) atveju – atvirų pozicijų vertę;
- b) išvestinių finansinių priemonių sandorių, kuriais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/65/ES ^(*), atveju – atvirų pozicijų arba apyvartos vertę;
- c) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių atveju – neapmokėtą bendrąją ir grynąją tariamąją sumą.

Tos vertės vertinamos pagal atskiras valiutas ir turto klases.

3. Jei taikomas kuris nors iš 6 straipsnyje nurodytų rodiklių, ESMA, be šio straipsnio 1 dalyje išvardytų elementų, taip pat įvertina šiuos elementus:

- a) pagrindinės sandorio šalies nuosavybės struktūrą;
- b) jei pagrindinė sandorio šalis priklauso tai pačiai grupei kaip ir kita finansų rinkos infrastruktūra, pavyzdžiui, kita pagrindinė sandorio šalis arba centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, grupės, kuriai priklauso pagrindinė sandorio šalis, organizacinę struktūrą;
- c) tai, ar pagrindinė sandorio šalis teikia tarpuskaitos paslaugas klientams arba netiesioginiams klientams, įsteigtiems Sąjungoje, per tarpuskaitos narius, įsteigtus ne Sąjungoje;
- d) aptarnaujamų rinkų pobūdį, gylį ir likvidumą, taip pat informacijos apie adekvačius kainodaros duomenis prieinamumą rinkos dalyviams ir visus visuotinai pripažįstamus bei patikimus informacijos apie kainas šaltinius;
- e) tai, ar viešai skelbiamos kotiruotės, iki sandorio sudarymo siūlomos pirkimo bei pardavimo kainos ir komercinio susidomėjimo mastas;
- f) tai, ar viešai skelbiama pagrindinės sandorio šalies aptarnaujamose rinkose ir už jų ribų įvykdytų ar sudarytų sandorių kaina, apimtis ir laikas.

^(*) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2365 dėl vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir pakartotinio naudojimo skaidrumo ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 337, 2015 12 23, p. 1).

^(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

2 straipsnis

Pagrindinės sandorio šalies žlugimo arba veiklos sutrikimo poveikis

1. Atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 2a dalies b punkte nustatytą kriterijų, ESMA įvertina šiuos elementus:
 - a) pagrindinės sandorio šalies kapitalą, įskaitant nepaskirstytąjį pelną ir rezervus;
 - b) pagrindinės sandorio šalies priimto ir laikomo įkaito rūšį ir sumą, taikytą vertės mažinimą, atitinkamą vertės mažinimo metodiką, valiutas, kuriomis išreikštas įkaitas, ir tai, kokių mastu įkaitą yra pateikę subjektai, kurie įsteigti Sąjungoje arba priklauso grupei, kuriai Sąjungoje taikoma konsoliduota priežiūra;
 - c) didžiausią garantinių įmokų sumą, kurią pagrindinė sandorio šalis surinko per vieną dieną 365 dienų laikotarpiu iki ESMA vertinimo;
 - d) didžiausią garantinių įmokų sumą, kurią pagrindinė sandorio šalis per vieną dieną 365 dienų laikotarpiu iki ESMA vertinimo surinko iš kiekvieno tarpuskaitos nario, kuris yra Sąjungoje įsteigtas subjektas arba subjektas, priklausantis grupei, kuriai Sąjungoje taikoma konsoliduota priežiūra, pagal turto klases arba, kai taikoma, atskirus išsipareigojimų neįvykdymo fondus;
 - e) kai taikoma, kiekvieno pagrindinės sandorio šalies išsipareigojimų neįvykdymo fondo atveju – didžiausias įmokas į išsipareigojimų neįvykdymo fondą, pagrindinės sandorio šalies pareikalautas ir laikytas per vieną dieną 365 dienų laikotarpiu iki ESMA vertinimo;
 - f) kai taikoma, kiekvieno pagrindinės sandorio šalies išsipareigojimų neįvykdymo fondo atveju – didžiausias įmokas į išsipareigojimų neįvykdymo fondą, iš kiekvieno tarpuskaitos nario, kuris yra Sąjungoje įsteigtas subjektas arba subjektas, priklausantis grupei, kuriai Sąjungoje taikoma konsoliduota priežiūra, pagrindinės sandorio šalies pareikalautas ir laikytas per vieną dieną 365 dienų laikotarpiu iki ESMA vertinimo;
 - g) bendrai ir kiekviena Sąjungos valiuta atskirai apskaičiuotą didžiausią vienos dienos mokėjimo prievolę, kuri atsirastų dėl vieno ar dviejų didžiausių atskirų tarpuskaitos narių (ir su jais susijusių įmonių) išsipareigojimų neįvykdymo ekstremalioiomis, bet tikėtinomis rinkos sąlygomis;
 - h) pagrindinei sandorio šaliai prieinamų likvidžių finansinių išteklių bendrą sumą ir sumą kiekviena Sąjungos valiuta, atskirtą pagal išteklių rūšis, įskaitant deponuotus grynuosius pinigus, paskirtus ar nepaskirtus išteklius;
 - i) visų likvidžių finansinių išteklių, kuriuos pagrindinei sandorio šaliai išsipareigojo skirti subjektai, kurie įsteigti Sąjungoje arba priklauso grupei, kuriai Sąjungoje taikoma konsoliduota priežiūra, sumą.
2. Jei taikomas kuris nors iš 6 straipsnyje nurodytų rodiklių, ESMA, be šio straipsnio 1 dalyje išvardytų elementų, taip pat įvertina šiuos elementus:
 - a) likvidumą užtikrinančių subjektų, kurie įsteigti Sąjungoje arba priklauso grupei, kuriai Sąjungoje taikoma konsoliduota priežiūra, tapatybę;
 - b) gaunamų ir pateikiamų mokėjimų kiekviena Sąjungos valiuta vidutinės ir aukščiausios agreguotos dienos vertes;
 - c) tai, kokių mastu centrinio banko lėšos naudojamos atsiskaitymams ir mokėjimams arba ar atsiskaitymams ar mokėjimams naudojami kiti subjektai;
 - d) tai, kokių mastu pagrindinė sandorio šalis savo atsiskaitymo ir (arba) mokėjimo procese taiko tokias technologijas kaip paskirstytojo registro technologija;
 - e) pagrindinės sandorio šalies gaivinimo planą;
 - f) pagrindinei sandorio šaliai taikomą pertvarkymo režimą;
 - g) tai, ar tai pagrindinei sandorio šaliai įsteigta krizių valdymo grupė.

3 straipsnis

Pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narystės struktūra

1. Atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 2a dalies c punkte nustatytą kriterijų, ESMA įvertina:
 - a) tarpuskaitos narystę ir, jei turima informacijos, ar ir kurie klientai arba netiesioginiai klientai, įsteigti Sąjungoje arba priklausantys grupei, kuriai Sąjungoje taikoma konsoliduota priežiūra, naudojami pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos paslaugomis, ir
 - b) įvairias galimybes naudotis pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos paslaugomis (įskaitant skirtingus narystės ir tiesioginės prieigos modelius klientams), prieigos suteikimo, atsisakymo ją suteikti arba nutraukimo sąlygas.

2. Jei taikomas kuris nors iš 6 straipsnyje nurodytų rodiklių, ESMA, be šio straipsnio 1 dalyje išvardytų elementų, konkrečiai įvertina teisinius ar prudencinius reikalavimus, kuriuos pagrindinė sandorio šalis taiko tarpuskaityto nariams, kad jie galėtų naudotis jos tarpuskaityto paslaugomis.

4 straipsnis

Kitų pagrindinių sandorio šalių teikiamos alternatyvios tarpuskaityto paslaugos

1. Atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 2a dalies d punkte nustatytą kriterijų, ESMA įvertina, ar Sąjungoje įsteigti tarpuskaityto nariai ir klientai gali naudotis kai kuriomis arba visomis pagrindinės sandorio šalies teikiamomis tarpuskaityto paslaugomis per kitas pagrindines sandorio šalis ir ar tos pagrindinės sandorio šalys turi leidimą arba yra pripažintos pagal to reglamento 14 ir 25 straipsnius.

2. Jei taikomas kuris nors iš 6 straipsnyje nurodytų rodiklių, ESMA, be šio straipsnio 1 dalyje išvardytų elementų, taip pat įvertina, ar pagrindinės sandorio šalies teikiamos paslaugos yra susijusios su tokios klasės išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurioms pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnį taikoma tarpuskaityto prievolė.

5 straipsnis

Pagrindinės sandorio šalies santykiai, tarpusavio priklausomybė ar kiti ryšiai

1. Atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 2a dalies e punkte nustatytą kriterijų, ESMA įvertina funkcijas, paslaugas arba veiklą, kurias pagrindinė sandorio šalis yra perdavusi išorės paslaugų teikėjui.

2. Jei taikomas kuris nors iš 6 straipsnyje nurodytų rodiklių, ESMA, be šio straipsnio 1 dalyje išvardytų elementų, taip pat įvertina šiuos elementus:

- a) galimą poveikį, kurį Sąjungai arba vienai ar kelioms jos valstybėms narėms turėtų išorės paslaugų teikėjo, kuriam perduotos funkcijos, paslaugos ar veikla, nepajėgumas įvykdyti savo įsipareigojimus pagal užsakomųjų paslaugų susitarimus;
- b) tai, ar pagrindinė sandorio šalis aptarnauja Sąjungoje įsteigtas prekybos vietas;
- c) tai, ar pagrindinė sandorio šalis yra sudariusi sąveikos susitarimus arba garantinių įmokų užskaityto susitarimus su Sąjungoje įsteigtomis pagrindinėmis sandorio šalimis arba yra susijusi su kitomis Sąjungoje esančiomis finansų rinkos infrastruktūromis, pavyzdžiui, centriniais vertybinių popierių depozitoriumais arba mokėjimo sistemomis, arba jose dalyvauja.

6 straipsnis

Minimalios Sąjungoje įsteigtų tarpuskaityto narių ir klientų pozicijos pagrindinės sandorio šalies atžvilgiu rodikliai

1. Taikant 1–5 straipsnius taikomi šie rodikliai:

- a) vertybinių popierių sandorių, įskaitant vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, arba Sąjungos valiutomis išreikštų biržinių išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaityto pagrindinė sandorio šalis atliko per vienų metų laikotarpį iki vertinimo arba ketina atlikti per vienų metų laikotarpį po vertinimo, atvirų pozicijų didžiausia vertė yra didesnė kaip 1 000 mlrd. EUR;
- b) Sąjungos valiutomis išreikštų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių, kurių tarpuskaityto pagrindinė sandorio šalis atliko per vienų metų laikotarpį iki vertinimo arba ketina atlikti per vienų metų laikotarpį po vertinimo, didžiausia neapmokėta tariamoji suma yra didesnė kaip 1 000 mlrd. EUR;
- c) vidutinis agreguotas garantinės įmokos reikalavimas ir įmokos į įsipareigojimų neįvykdymo fondą už sąskaitas, kurias pagrindinė sandorio šalyje turi tarpuskaityto nariai, kurie yra Sąjungoje įsteigti subjektai arba priklauso grupei, kuriai Sąjungoje taikoma konsoliduota priežiūra, kuriuos pagrindinė sandorio šalis apskaičiuoja tarpuskaityto narių sąskaitų lygmeniu grynąja verte per dvejų metų laikotarpį iki vertinimo, yra daugiau kaip 25 mlrd. EUR;
- d) didžiausios mokėjimo prievolės, kurią prisiėmė subjektai, kurie įsteigti Sąjungoje arba priklauso grupei, kuriai Sąjungoje taikoma konsoliduota priežiūra, ir kuri atsirastų dėl mažiausiai dviejų didžiausių atskirų tarpuskaityto narių ir su jais susijusių įmonių įsipareigojimų neįvykdymo ekstremaliomis, bet tikėtinomis rinkos sąlygomis, suma, apskaičiuota per vienų metų laikotarpį iki vertinimo, yra didesnė nei 3 mlrd. EUR.

Pagal d punktą nustatant mokėjimo prievolę, agreguojami išpareigojimai visomis Sąjungos valiutomis, jei reikia, perskaičiuoti į eurus.

2. ESMA, remdamasi 1–5 straipsniuose nustatytais kriterijais, gali nustatyti, kad trečiosios šalies pagrindinė sandorio šalis yra 2 lygio pagrindinė sandorio šalis tik tuomet, jei atitinkamas bent vienas iš 1 dalyje nurodytų rodiklių.

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. liepos 14 d.

Komisijos vardu

Pirmininkė

Ursula VON DER LEYEN
